

הזעקה שנשמעה מאחורי השער הנעול...

יש פיוט מאוד מאוד מרגש שנתחבר במיוחד למוצאי יום כיפור!!!

הפיוט הוא לא פחות ולא יותר: "המבדיל בין קודש לחול חטאתינו הוא ימחול..." כן... הפיוט שכולנו נוהגים לשיר במוצאי שבת... הרי הבית יוסף בסוף הלכות יום הכיפורים (סי' תרכ"ד) מביא את דברי המרדכי "ושמעתי אומר אותו פיוט המבדיל בין קודש לחול חטאתינו ימחול ותקן להמרו צבית הכנסת בקול רם במוצאי יום הכיפורים". לא יאומן!!!

הפיוט שכיום כל כלל ישראל נוהגים לשורר אותו מידי מוצאי שבת... הרי בתכנית המקורית שלו הוא בכלל לא קשור למוצאי שבת... אלא דווקא למוצאי יו"כ...

וכאן השאלה מתבקשת מאלה: איך זה יכול להיות...??? איך קרה כזה דבר שבמוצאי שבת קודש כככול שרים את הפיוט הזה... ודווקא במוצאי יום כיפור לא ידוע לי שמישהו שר אותו...??? (אגב: יש קהילות שנוהגים לשיר במוצאי יו"כ פיוט "המבדיל" אבל זה לא הפיוט הזה... זה פיוט שתיקן אותו הארי"ה הק' מאוחר יותר) אה... איך אתה מסביר את זה???

העניין הוא כך: לפיוט הזה יש רקע... רקע עגום ועצוב למדי... מעשה שהיה כך היה: חצקל... נעים להכיר את חצקל... חצקל הוא יהודי טוב... יהודי יקר... יש לו הרבה רצון טוב... וכשהגיע חודש אלול הוא דווקא מאוד רצה לחזור בתשובה... אבל יש לו גם הרבה עסקים... יש הרבה נייעס בתקופה האחרונה בשכונה... חוץ מזה גם תחילת שנת הלימודים... הוא גם היה צריך לסכם את החופשה... וראש השנה הלך והתקרב... והגיע היום הראשון של סליחות... וחצקל כבר הבין שהשעון דוחק... אבל בדיוק אז משהו מאוד עצבן אותו בהקשר למקומות של הימים הנוראים... והיו כמה בעיות שהיה צריך בדיוק אז לטפל בהם... אם זה המזגנים שהתחילו לנזול וכל מיני דברים שמאוד מאוד חשובים... ותכל'ס עבר ראש השנה וחצקל לא הספיק לעשות משהו... ואז חצקל התעייף... (כידוע: עשרת ימי תשובה זה ימים מאוד מעייפים...) ואז חצקל נרדם... לפעמים הוא התעורר והגיה לבית הכנסת... אמר איבנו מלכנו... אבל גם אז זה היה נים ולא נים תיר ולא תיר... ותכל'ס חצקל נרדם עד יום כיפור... וכשהגיע יום כיפור... חצקל עדיין המשיך לישון... וישן וישן... (אתה מבין לבד ש... שלא בטוח בהכרח שזו הייתה שינה קבע על מיטתו עם נחירות... אנחנו מדברים בעיקר על שינה עמוקה יותר... סוג שינה היותר מוכרת לנו... שינה שאפשר לעשות אותה בעמידה מתוך עירנות גמורה... אפילו מול שופר שתוקע לך בתוך האוזן חודש ימים...) ואז באמצע יום כיפור... ככה אחרי צהריים חצקל פתאום!!!! פתאום התעורר מהשינה... והסתכל על השעון... אבאלע... מאוחר... עוד מעט... עוד מעט שקיעה... הוא נכנס לפאניקה... ויצא עם הפגימה לרחוב... ורץ רץ... רץ כל עוד נשמתו בו לבית הכנסת... הוא בא להיכנס בריצה לתוך הבית הכנסת... ואז הוא שומע מרחוק את הציבור שואגים:

פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה י!!! פנה יום...

חצקל נכנס בריצה היסטורית לכיוון ארון הקודש... ו... ובא לפתוח!!!

אבל אופס!!!!!! הוא פספס בדקה אחת!!! השערים ננעלו!!!

הציבור כבר אמרו היום יפנה, השמש יבא ויעלה, נבואה שערך... אבל הוא הפסיד בדקה!!! השערים ננעלו... ואין... חצקל ניסה לדפוק על השער... תוק תוק תוק... אבא... אבא... תפתח לי... תפתח לי...

אבל לא!!!! אפילו הקריב כל אילי נביות שבעולם אין מוחלין לו...

חצקל התיישב על הריצפה... כשהוא אוזח בסורגים של הארון קודש... והתחיל להתייפח בכבי נורא... כעת חצקל לאט לאט התחיל לקלוט את המשמעות האיומה... נשארתי בחוץ!!!!

עד... עד... עד לשנה הבאה...

ושם!!! בסיטואציה הקשה והמרה הזו... שם נתחבר הפיוט המרטיט "המבדיל בין קודש לחול"!!!! הפיוט הזה נתחבר בתאמה אישית עבור חצקל שלנו... המאחר הסדרתי שהגיע לתחנה רגע אחרי שהרכבת חלפה... הפיוט הזה מיועד עבור חצקל שנזכר לחזור בתשובה רגע לאחר נעילת השערים במוצאי יום הכיפורים...

ואז חצקל נעמד מול השער הנעול ומתחיל לשיר בקול בוכים:

טאטע זיסער - אתה הוא **המבדיל בין קודש לחול חטאתינו הוא ימחול**... מתי? **ביום כיפור!!!** זרענו וחספנו ירבה כחול... מתי??? **ביום כיפור!!!**

דא עקא!!! ש-- **יום פנה כצל תומר**... היום פנה... והגעתי מידי מאוחר... הגעתי לאחר סיום המבצע... ואנא ממך ה'... תכניס אותי לוועדת חריגים- **אקרא לקל עלי גומר, אמר שומר** **אתא בוקר ו-גם** לילה... האם יש סיכוי **גם** בלילה לפתוח ככה לא רשמ... ולהכניס אותי ככה מהדלת האחורית... אנא ה'... תעשה משהו בעניין...

צדקתך כהר תבור על חטאי עבור תעבור... כמו מה? **כיום אתמול כי יעבור!!!** כמו שאתמול... לפני חצי שעה... עדיין היה יום כיפור... ועדיין היה אפשר לחזור בתשובה... אבל מה אעשה... אני מאחר כרוני... תמיד אני נזכר מאוחר... אז אנא... למרות שהגעתי יום אחד יותר מאוחר...

על חטאי עבור תעבור... חצקל בוכה... מבקש... מתחנן... אבל ש... ש... שקט!!! אין קול ואין קשב!!! השערים נעולים!!! וחצקל ממשיך לבכות... נכון... אמנם **"חלפה עונת מנחתי"** אבל

מי? מי יתן מנחתי? יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה... אבא שבשמים... נכון... חלפה העונה... השמים נסגרו... אבל מי? מי יתן מנחתי? מה... וכי מעכשיו לאורך כל השנה הקרובה... להיות אשחה בכל לילה... לשבת ולחכות כל לילה מתי יגיע שוב יו"כ...

חצקל ממרר בכבי... מנסה שוב ושוב לנער את השער... מנסה לדפוק עליו... ואין קול ואין קשב... חצקל שואג שואף צורח לתוך השער... טאטע!!!

קולי בל יונטל... שהקול שלי יזרחק ויונטל ממך... **פתח לי!!! פתח לי שער המנוטל**... (הנעול) **ש... שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה**... אבא... יורד עלי גשם... חשוך פה... קר... אני חשוף לכל הפגעים הרעים... אני מפחד... אבאלע... תפתח לי את השער...

העתר נורא ואיום, אשועו!!! תנה פדיום... בנשף בערב יום באישון לילה... **קראתך י-ה הושיעני... מדלות תבצעני מיום ועד לילה**...

---עין לא נשארה יבישה... הלב שלנו נקע כשאנחנו עומדים בפנים ולראות את חצקל עומד שם מעבר השני של השער ומתחנן על נפשו... אוי חצקל... הלב שלנו הומה עליך... כואב לנו

לראות אותך בחוץ... אבל למה??? למה נזכרת מאוחר? למה נזכרת לחזור בתשובה רגע אחרי שננעלו השערים? עכשיו!!! מה היה היום הסיפור? אני לא יודע... שארנו בשיב המתח... האם באמת הקב"ה בסוף פתח לחצקל את השער הנעול או לא? אני בסופו של דבר הקב"ה הכניס אותו לוועדת חריגים... ו... וחצקל כיום נמצא בפנים או לא? לא יודע... אני "לא יכול" לגלות... אבל

דבר אחד אני יכול להגיד לכם... שבשביל זה!!! בדיוק בגלל זה את הפיוט הנורא הזה אנחנו משרורים **דווקא לא** במוצאי יום כיפור!!! כי... כי במוצאי יום כיפור זה באמת מאוחר... זה באמת קורע לב... במוצאי יום כיפור אין לנו עניין לזרות מלח על הפצעים של חצקל... (אדרבה... אנחנו מחביאים את הלשון זהורית אם הוא לא הלבין...) בדיוק בשביל זה את הפיוט הזה אנחנו שרים **דווקא במוצאי שבת!!!** בדיוק בשביל זה יש לנו תזכורת שבועית... ר' יוד... אתה לא רוצה לשיר את השיר הזה במוצאי יום כיפור כשמאוחר מידי??? אז בבקשה!!! תשיר את זה עכשיו!!! תקח את השיר הזה לתשומת לבך כבר עכשיו!!!

---האמת היא שההרגש הזה התחדש לי במוצאי יום כיפור... כשניסיתי לשיר את זה... ו... ו... ונעצרת באמצע! לא יכולתי להמשיך!!! ראיתי לנגד עיני את היהודי הזה... שנזכר רק עכשיו לשוב בתשובה והוא עומד מול השער הנעול... ומתחנן: פתח לי שער המנוטל...

הסיטואציה כ"כ זעזעה אותי... עומד יהודי וקולט ש... שהצאנז הבא יהיה רק בשנה הבאה... איזו הרגשה נוראית!!! אגב: במאמר המוסגר: הסיטואציה הזו כ"כ תפסה אותי... עד כדי כך... שיצא לי כמה פעמים לחלום עליו בלילה... על חצקל שלנו שנזכר להגיע אחרי תפילת נעילה... וכל פעם שחלמתי עליו התעוררתי בבהלה... נבלתי על עצם זה שחלמתי עליו... כי כידוע אחד מהחלומות המלחיצים שצריך לצום עליהם זה מי שחולם את יום כיפור בשעת נעילה... הלכתי ושאלתי רב האם אני צריך לצום??? הרב צחק ואמר: יש לך טעות... אתה לא חלמת על יום כיפור **בשעת נעילה**!!!! אלא על הרגע אחד **שאחרי נעילה**... בתפילת נעילה המצב עדיין טוב... השערים עדיין פתוחים לרווחה... ואילו חצקל שלנו נזכר בדיוק אחרי!!! אחרי תפילת נעילה... אמנם רחמנות על חצקל... הוא באמת צריך לצום בשנה הקרובה... אבל אתה??? אתה לא חלמת על תפילת נעילה... אלא על רגע שאחרי...

התשובה של אותו רב מאוד תפסה אותי... אחרי כמה זמן ניגש אלי בחור שהתעורר מאוחר בבוקר אחרי סוף זמן קריאת שמע... והוא בדיוק אמר לי שהוא חלם על יום כיפור בתפילת נעילה...

אמרתי לו: ידידי היקר: יום כיפור בתפילת נעילה זה עוד טוב!!!! זה אומר שאתה יכול לחזור בתשובה... זה אומר שאפשר לעשות תשובה חלום... מקסימום תענית חלום והעניינים יסתדרו... אבל הקריאת שמע שלא קראת הבוקר??? זה כבר **מעוות לא יוכל לתקון!!!** זה כבר אחרי נעילה... זה חלום הרבה יותר רע... זה חלום שאפילו תענית חלום אי אפשר לעשות עליו... ולמה??? כי להיטיב... אפשר להיטיב מקסימום חלום... אבל מעוות מציאותי... את זה אי אפשר לתקן... (זה במאמר המוסגר רק בשביל לקבל פרופריות ממה לעשות עסק וממה לא)

---**אבל אני רוצה להתעכב על קטע אחד בפיוט הזה!!!** קטע מאוד חשוב... חצקל שלנו במוצאי יום כיפור... עומד מעבר לשער ובוכה: טאטע... פתח לי שער המנוטל... **שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה**...

המשפט הזה מצלצל לנו מאיזשהו מקום!!! יש עוד משהו שכבר אמר את המשפט הזה פעם... נתחש מיי? בתחילת תחילת חודש אלול... אז המצב היה הפוך... אבא שבשמים

עמד בחוץ... ואתה!!!! אתה בפנים... **וקול דודי דופק פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי**... **ש... שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה**... אבא שבשמים אומר כביכול: אני עומד בחוץ... יורד עלי כביכול גשם... אנא... בני היקר... תפתח לי את הדלת... אם לא תפתח לי את הדלת... אני כביכול אשאר בחוץ ואתה בפנים...

אה... ככה רבש"ע... ע? אתה דופק על הדלת? אתה בחוץ ואני בפנים?? אתה צריך אותי... אם ככה... תחכה לי... ואז... פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם... בקיצור... חלמתי... ישנתי... ואז!!! ארבעים יום לאחמ"כ בנעילת שערים פתאום הקערה מתהפכת על פיה... פתאום אני מוצא את עצמי בחוץ... אני עומד ונוקשת על השער הנעול... והקב"ה בפנים... ואני עומד ומתחנן פתח לי שער המנוטל שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה...

מה כתוב כאן???

בראש חודש אלול אבא שבשמים כביכול עומד בחוץ ואני בפנים... מה הכוונה??? אבא שבשמים רוצה אותי!!! הוא **לא** רוצה ממני... הוא **לא** צריך את היעילות שלי... **לא** רוצה את היכולות שלי... **לא** צריך את הכישורים שלי... הוא רוצה **אותי!!!** הוא רוצה להתייחד איתי... הוא פונה אלי בנימה הכי אישית ואומר לי: פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי!!! תפתחי לי את הדלת... האם את מוכנה להיות איתי???

אני לא מבקש ממך שתביאי לי הישגים מיוחדים... לא בקשתי ממך ציונים מרשימים... אני רוצה אותך!! אני רוצה שתהיה איתי!!! אתה מוכן??

אבא שבשמים דופק ופשט מבקש אותי... הוא רוצה אותי...

אה... אבא שבשמים... אתה כ"כ רוצה אותי? מוזר מאוד... אתה כ"כ אוהב אותי? מי אני בכלל? מה אני מעניין אותך בכלל...? יש פה משהו לא הגיוני... אבל אבא שבשמים ממשיך לנקוש על הדלת ומבהיר: פתחי לי!!! אם לא תפתח לי אני אשאר בחוץ... אם אתה לא תעריך את עצמי... אם אתה לא תפנים כמה אתה יקר לי... אתה יודע מי יהיה המפסיד הגדול??

אני!!! אני מפסיד את הבן שלי היקר לי מכלל!!!

זו העבודה המוטלה עלינו בחודש אלול!!! להבין מה אני... לדודי!!!

להבין כמה אני יקר לו וחשוב לו... להבין שאם אני לא משתף איתו פעולה... הוא כביכול נשאר בחוץ... מה פירוש נשאר בחוץ?? הוא כביכול מפסיד אותי... אבא שבשמים עומד ובוכה... כי אני יקר לו... והוא לא רוצה להפסיד אותי... וזה הזמן להבין את זה!!! חודש אלול!!!

להבין איזה מקום יקר ונעלה אני תופסת אצל דודי... להשתדל להתרומם ולהתעלות ולו בשביל אבא שבשמים... שלא לאכזב אותי...

כמובן!!! שבשלב מסוים... מגיע חודש תשרי... מגיע יום פקודה... ועד אז אם אני לא פותח לו את הדלת... אז רח"ל דודי חמק ועבר... ואז אני מוצא את עצמי עומד מבחון ומבין מאוחר מידי כמה **הוא** יקר לי... ומה **אני** הפסדתי... ואנחנו לא רוצים להגיע לזה!!! אנחנו לא מחכים להגיע למוצאי יום כיפור הזה... שאז עומד חצקל מעבר לשער הנעול ומבין איזו הזדמנות הוא החמיץ... אנחנו צריכים לתפוס את הזדמנות שהוא יתברך היוזם!! הוא קורא לי!! הוא מייקר אותי!!! והוא מזמין אותי להבין עד כמה אני יקר לו!! חודש טוב ומבורך ומלא מלא ברחמים.